

Flandorffer Tamás, lovag kőmáli

huszárfőhadnagy

(Zalaegerszeg, 1919. V. 15. – Budapest, 1992. XI. 27.) Anyja: bezerédi Bezerédj Mária. Apja: kőmáli Flandorffer Ignác földbirtokos, országgyűlési képviselő. Vallása: r. k. 1940. VII. 4-én a Ludovika Akadémián avatták hadnaggyá, majd szakasziparancsnoknak Munkácsra, a 3. huszárezredhez helyezték. XI. 1-től Nagyváradon a 3/2. lovasszásad szakasziparancsnoki teendőit látta el. Részt vett az erdélyi bevonulásban és az 1941. IV.-i délvidéki hadműveletben, majd hasonló beosztásban 1941. VII. és XI. között Ukrajnában frontszolgálatot teljesített. Mint felderítő járőrparancsnok kitűnt az 1941. VII. és 15. közötti Zwanczyk körüli harcokban. 1942. VIII. 15. és IX. 12. között Orgoványon rohamtanfolyamot végzett, 1943. II. 15-től IX. 30-ig pedig Alagon, a Honvéd Versenyistálló versenylovasa volt. 1943. V. 1-én főhadnaggyá léptették elő. 1943. VIII. 1. és XII. 15. között Örkénytáborban a Lovagló- és Hajtótanárképző Iskola I. évfolyamos hallgatója volt. 1943. X. 1-től ismét Alagra vezényelték, 1944. VI. 14-én pedig újból a 3. huszárezredhez kellett bevonulnia. 1944. IX. 4.-től mint az 1/III. tábori huszár pótosztály segédtszjtje részt vett a dél-erdélyi, Duna-Tisza közti, majd a dunántúli hadműveletekben. 1944. XII. 22-én megsebesült, s 1945. I. 18-án a kórházvonattal az ausztriai Knittenfeldbe szállították. Innen 1945. XII. 18-án tért haza. A szombathelyi honvédkerületi parancsnokságon jelentkezett, s 1946. I. 1-től a 3., 2., majd az 1. honvédkerület parancsnokságán szolgált. 1947. XII. 15-én századossá léptették elő. 1948. I. 1.-től mint tenyésztési előadó az alagi Állami Telivérménesnél helyezkedett el, majd 1950-től mint istálló-csoportvezető a Lósport Igazgatóság Versenyistállójánál tevékenykedett. Miután az 1956-os forradalom alatt tagja volt munkahelye munkástanácsának, rövid ideig alkalmi munkásként (szénhordóként, asztalossegédként), majd a Zsinór Ktsz segédmunkásaként, néhány hónapig pedig a Mezőgazdasági Múzeum munkatársaként kereste kenyerét. 1962-től az IBUSZ alkalmazottjaként jelentős szerepe volt a lovasturizmus megteremtésében. 1973-tól mint galoppverseny titkár a Magyar Lóverseny Közös Vállalatnál dolgozott. 1979. XII. 31-i nyugállományba vonulását követően még több évig maradt beosztásában.